

رابطه‌ها:

زن‌ها و شوهرها

دکتر غلامعلی افروز

رابطه زن و شوهر، رابطه عاشق و معشوق،
رابطه تن و تن‌پوش، رابطه هم‌رهان طریق کمال
و معناگر محبت و ایثار است.

رابطه زن و شوهر، به قدمت خلقت آدم، به
قداست متعالی‌ترین ارزش‌ها، به عظمت گستره
هستی، به برکت همه نسل‌ها در همه عصرها و
تجلی‌گر اولین تعامل حقه انسان‌هاست.

رابطه زن و شوهر، سرچشمه همه عاطفه‌ها
و بستر گیراترین رابطه‌هاست. زن مرادش را در
حسن رابطه با شوهر می‌یابد و شوهر آرامش را
در گرو وجود زن می‌داند.

رابطه زن و شوهر جلوه‌ای از برترین هنر
زندگی و کامل‌ترین شکل ارتباط انسانی است.
در یک نگاه، رابطه زن و شوهر آمیزه‌ای است از
زیباترین تلاقی چشم‌ها، گیراترین تبادل کلام‌ها،
هم‌هنگ‌ترین طپش قلب‌ها، هم‌سوترین
اندیشه‌ها، استوارترین گام‌ها و پر رمز و رازترین
محرمت‌ها.

رابطه زن و شوهر، معنایی از درس وفا،
آینه‌ای از مهر و صفا و تصویری از یکرنگی و
دلدادگی است.

رابطه زن و شوهر، مناسب‌ترین بستر برای
رویش شکوفه‌های حیات و مطلوب‌ترین زمینه
برای پدیدآیی پر جاذبه‌ترین رفتارهاست.

رابطه زن و شوهر، حیاتی‌ترین پاسخ به
فطری‌ترین نیاز زندگی فردی و اجتماعی انسان
است.

رابطه زن و شوهر، بیانی از حقیقت و
ضرورت بنای خانواده و زنجیره جوامع انسانی
است.

رابطه زن و شوهر، تصویری از نمایش همه
جاذبه‌ها، همه زیبایی‌ها، همه قابلیت‌ها و همه
کمالات وجود انسان است.

رابطه زن و شوهر، رابطه‌ای لطیف، گرمی‌بخش و مهرآفرین است و اساس آن بر تمجید و تکریم و گذشت و ایثار استوار می‌باشد.

رابطه زن و شوهر، رابطه مهرورزی و محبت‌پذیری، عهد و وفاء، گذشت و ایثار، سخاوت و احسان، مودت و مروت، صداقت و درستی، صفا و صمیمیت، راه و رهرو، خورشید و نور، چشمه و آب، پرنده و بال، اوج و پرواز، دل و دلداری، چشم و نگاه، اندام و لباس، چراغ و روشنی، باغ و باغبان، گل و گلستان، سبزه و بهار، گلبرگ و ریحان، انگشتر و نگین، لبخند و نشاط، طیب و درمان، سکینه روان و آرامش جان، رحمت و نعمت و سرانجام مثالی از رابطه علی (ع) و فاطمه (س) است.

رابطه زن و شوهر، انتخاب مطلوب‌ترین است، ترسیم سعادت و رستگاری است، برکت کارنامه اعمال است.

رابطه زن و شوهر، آزمون دوباره توان انسان در حفظ حرمت‌ها و ارزش‌ها، تکریم خویشان و نزدیکان و تأیید و تقویت منزلت همسر است.

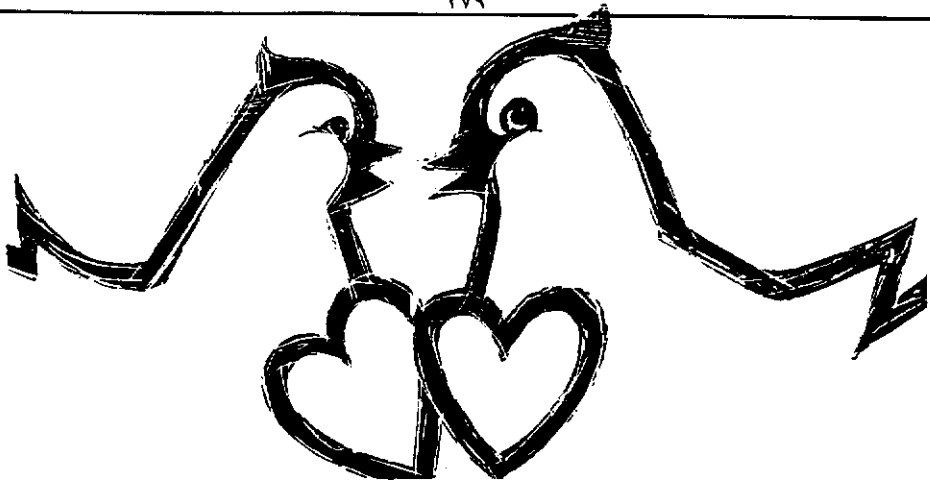
رابطه زن و شوهر، یعنی بهره‌گیری از پربرکت‌ترین زمان‌ها و خوشایندترین فرصت‌ها برای ارائه پایدارترین جاذبه‌ها، تأمین فطری‌ترین نیازها و تضمین سلامت و بهداشت روان‌ها.

رابطه زن و شوهر، یعنی برخوردار شدن از آراسته‌ترین، گران‌بهارترین، زیباترین، راحت‌ترین، پردوام‌ترین و گرم‌بخش‌ترین تن‌پوش‌ها. آری، رابطه زن و شوهر به فرموده خالق انسان‌ها، همچون رابطه قامت و لباس است، و این لباس گرم‌بخش جسم و جان، معناگر حیات و جلوه‌گر وحدت است.

زیباترین رابطه میان زن و شوهر زمانی برقرار می‌شود که هر دوی آنها با اندیشه‌ای متعالی و انگیزه‌ای قوی تلاش کنند که یکدیگر را مورد حمایت عاطفی خود قرار دهند و در ارضای نیازهای فطری و روانی همدیگر از هم پیشی گیرند. زن برای شوهر لباسی زیبا و جذاب و شوهر برای زن پوششی آراسته و برازنده باشد. همچون رابطه لباس و بدن، گرم‌ابخش و آرامشگر یکدیگر باشند و همدیگر را زیبا و آراسته و باکمال و موقر جلوه دهند. کاستی‌ها و خطاهای هم را ببوشانند و همدل و همراز یکدیگر باشند. ضعف‌ها و نارسایی‌های یکدیگر را حتی برای نزدیکان خود بازگو نکنند، تا چه رسد به آشنایان و بیگانگان. به زندگی همدیگر تنوع و نشاط ببخشند و هر روز بهتر از اولین روز آشنایی، برجاذبه‌های بصری و کلامی و خوشایندی‌های رفتاری خویش بیفزایند. با خریدارترین نگاه به چهره هم بنگرند، گیراترین کلام خود را تقدیم یکدیگر کنند، برجاذبه‌ترین رفتارها را در ارتباط با هم به نمایش بگذارند و با حسن ارضای نیازهای فطری و روانی یکدیگر، همدیگر را در برابر آفت‌های اجتماعی و محرک‌های مخرب شخصیت مصون نمایند.

زن و شوهر موفق آنانی هستند که جز با زبان محبت و تکریم با هم سخن نمی‌گویند و همواره از خزانه دلشان، کلام زرین و خوشایند و گفتار شفاف‌بخش و درمانگر جان و آرامشگر روان را برگزیده، در فضایی سرشار از نشاط و آرامش تقدیم یکدیگر می‌کنند.

رابطه زن و شوهر موفق به گونه‌ای است که در آن زبان تهدید، تنبیه، تحقیر و تخریب شخصیت جایی ندارد، هر چه هست زبان

آسودگی خاطر و احساس امنیت همدیگر می‌اندیشند. به عبارت دیگر در زندگی همسران موفق، رابطه زن‌ها و شوهرها با مادر، خواهر، پدر، برادر و دیگر نزدیکان نه تنها نمی‌تواند کمترین اثر ناخوشایندی بر روابط فی‌مابین ایشان بگذارد، بلکه بر حسن سلوک و اعتماد متقابل و شیرینی زندگی مشترک آنها می‌افزاید. در واقع حسن تدبیر و تنظیم دایره و دامنه ارتباط با خویشان، دوستان و آشنایان با همفکری و همدلی زن و شوهر بلنداندیش و والا همت معنا می‌یابد و محور و معیار اصلی ارتباطات خویشاوندی و عاطفی، تأمین نیازهای فطری و رضامندی خاطر یکدیگر است. قابلیت، کفایت و لیاقت همسر شدن برای زن و شوهر فوق‌العاده مهم و ارزشمند و در ابعاد مختلف مسؤلیت‌آفرین است. برای برقراری و استمرار رابطه‌ای پردوام، پربرکت و مسرت‌بخش میان زن و شوهر و پیشگیری از سردی‌ها و سردمزاجی‌ها، بدبینی و سوءظن‌ها و قهر و ستیزهای خانوادگی، هر دو نفر (هم زن و هم شوهر) باید به خاطر داشته باشند که همچون دوران تجرد، دورانی که عقد و پیمان زندگی مشترک و جدیدی را

محبت، صداقت و صمیمیت، شجاعت و عدالت، ایثار و احسان، شکر و سپاس و تأیید و تکریم است.

دروغ و بدزبانی، تندخویی و بداخلاقی، غیبت و تهمت، افترا و استهزا، ناسپاسی و قدرناشناسی، بی‌تفاوتی، قهر و عصبانیت از آفات رابطه مطلوب زن و شوهر است.

محور رابطه زن و شوهری که در اندیشه اداره و ادامه یک زندگی پویا، مولد و پربرکت هستند، همدلی و یکرنگی، صبوری و خوشترنداری و گذشت و ایثار است.

خودمحوری، خودبینی، خودتوجهی، خودخواهی، خودپسندی، خودنمایی و خودکامگی از آفت‌های شکل‌گیری زندگی مشترک موفق است. سرمایه برقراری و استمرار رابطه‌ای خوشایند و موفق میان زن‌ها و شوهرها، کفویت، همسری، همراهی، همگامی، همسویی، همفکری، حق‌گویی، حق‌جویی، وارستگی از وابستگی‌های نفسانی و تعصبات ناروای خویشاوندی و قومی است.

زن‌ها و شوهرهای آزاده، بصیر، فهیم و موفق آنانی هستند که در پیوندها و ارتباطات خانوادگی بیش از هر چیز به آرامش روانی،

مورد تجدید نظر قرار گیرد و به طور قطع با نگرشی جامع و احساس مسؤولیت، در آن تعدیلی صورت پذیرد، ولو اینکه این رابطه با مادر و پدر و خواهر و برادر باشد.

بدون تردید در این نگرش فرزندان نیز مستثنا نیستند، بنای رابطه با فرزند نیز بایسته است که از حسن رابطه زن و شوهر نشأت بگیرد. بچه‌ها زمانی می‌توانند از رشدی هماهنگ و متعادل برخوردار شوند که پدر و مادر خود را دارای زیباترین، گرمترین و صمیمی‌ترین ارتباط ببینند.

زن‌ها و شوهرهای موفق و محبوب نیک می‌دانند که آرامش و نشاط کودکان خانواده و شکوفایی وجود و تکوین شخصیت کودکان و نوجوانان در گرو حسن رابطه متقابل و پیوندهای صمیمی ایشان است.

تربیت فرزندان، باغبانی وجود ایشان است. هرگاه باغبان شکوفه‌های حیات به زمینه مساعد پرورش گل‌ها و شکوفه‌ها نیندیشد، آفت‌های رشد را نزداید و بستر شکوفایی گل‌ها را فراهم ننماید، صرف در آغوش گرفتن گل و حمایت از شکوفه‌ها نمی‌تواند زمینه رشد متعادل و متعالی آنها را به شایستگی آماده سازد.

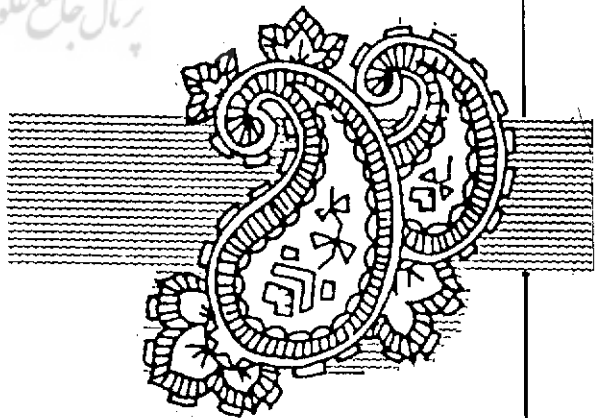
آری، سخن این است که وجود فرزندان نیز نباید بر حسن رابطه پویا، پربار، پرعاطفه و آرامشگر زن و شوهر خللی وارد آورد.

با کمال تأسف گاه مشاهده می‌شود که تولد فرزند آنچنان شخصیت مادر را دگرگون می‌کند که خواسته و ناخواسته، با جهت و بدون جهت و موجه و غیرموجه بیشترین توجه خود را صرف کودک می‌کند و آن قدر به سرعت در این مسیر گام برمی‌دارد که گویی از خود غافل گشته، شوهر و نیازهای فطری و روانی او را به

امضا نکرده بودند، نمی‌توانند به لحاظ وابستگی‌های عاطفی، بخش قابل توجهی از وقت، فکر و احساس خود را به مادر و خواهر، پدر و برادر و ... اختصاص دهند.

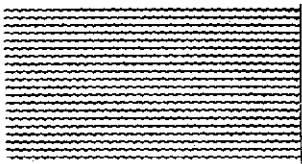
در یک زندگی مشترک موفق، زن و شوهر فهیم همه سعی و تلاش خود را در جهت جلب رضایت خاطر و فراهم ساختن آسایش و آرامش روان و نشاط درونی یکدیگر مبدول می‌دارند و از این رو ضمن ابراز محبت نسبت به خویشان و تکریم شخصیت ایشان به رسالت و مسؤولیت خطیر "همسری" اندیشیده، همه مهر، محبت و عطاوت خود را در همه حال تقدیم "همسر" می‌نمایند.

آری، مرکز ثقل و شاخص و میزان همه ارتباطات زن‌ها و شوهرهای بصیر و همسران فهیم با خویشان، نزدیکان، دوستان و آشنایان، حفظ و تقویت حسن رابطه، غنای پیوند عاطفی، اعتماد متقابل و احساس امنیت میان همدیگر است. لذا هر رابطه و ارتباطی با دیگری که بر اساس ارزیابی منطقی و روان‌شناختی بر رابطه گرم و صمیمی و پیوند عاطفی زن و شوهر خدشه‌ای وارد نماید، باید

هنگامه‌های حساس، مثل دوران بارداری، تولد و دوران شیرخوارگی فرزند، دوران پیش‌دبستانی، زمان‌های بیماری و نظایر آن چند برابر می‌شود. حسن سلوک شوهرها، بویژه در این شرایط، توجه فوق‌العاده به نیازهای زیستی و روانی همسر، حضور بیشتر و بیشتر در خانه با چهره‌ای متبسم و پرنشاط و حالتی از مهرورزی و دلی پر از عشق و محبت، حمایت فوق‌العاده از همسر، همراهی و همدلی با او، کمک بیشتر به کارهای خانه، تلاش در تغذیه شایسته مادر، تأمین آرامش روانی و امنیت خاطر مادر همراه با گذشت و صبوری و گشاده‌رویی از جمله رفتارهایی است که رابطه میان همسران، زن‌ها و شوهرهای با وفا و متعهد را زیباتر، گرمتر و جذاب‌تر می‌سازد.

بنابراین شایسته و بایسته آن است که همه زن‌ها و شوهرها، جوانان، میانسالان و افراد مسن به چگونگی رابطه فی‌مابین خود دگرپاره بیندیشند و همه برنامه‌ها، فعالیت‌ها، مسؤولیت‌ها، پیوندهای خانوادگی، ارتباطات اجتماعی، فعالیت‌های اقتصادی، اتخاذ تصمیم‌های اساسی و انتخاب هدف‌ها و روش‌ها را برپایه حسن رابطه با همدیگر استوار نمایند، چرا که رابطه‌ای گرم و صمیمی، آرامش‌بخش و آرامشگر، پویا و پرنشاط، مولد و متعالی، عاطفی و منطقی و استوار و پربرکت، تأمین‌گر سعادت دنیا و آخرت خود و فرزندان، مطلوب حق‌جویان و موجب رضایت خالق آدمیان است.

پی‌نوشت :

۱- هُنَّ لِبَاشٍ لَكُمْ وَاَنْتُمْ لِبَاشٍ لِهِنَّ . قرآن کریم

خوبی نمی‌بیند و کمترین تلاشی برای حسن تأمین آن از خود نشان نمی‌دهد. و جای بسی تأسف است که از جمله زمینه‌های رویش سردمزاجی‌ها، دلخوری‌ها، پنهان‌گیری‌ها و دعواها همین شرایط است؛ یعنی توجه فوق‌العاده و غیرلازم به فرزند، غفلت از حفظ و تداوم رابطه عاطفی و آرامش‌بخش با همسر و کم‌رنگ شدن جاذبه‌های همسری.

بدون شک فرزندان در همه دوران رشد، از دوران زندگی جنینی گرفته تا دوران شیرخوارگی، پیش‌دبستانی، دبستانی و نوجوانی و جوانی، نیازمند توجه خاص و حمایت و هدایت مستمر والدین هستند و بالطبع در دوران نوزادی و شیرخوارگی بیشترین مسؤولیت و توجه مداوم به فرزند به عهده مادر است، اما مادر با وجود این رسالت سنگین و گذشت و ایثار لازمه آن به خوبی می‌داند که پدر نیز دوست دارد در این امر سهیم باشد، و این مادر است که با حفظ پیوند عاطفی با همسر، برخوردار از آراستگی‌های همیشگی، گرمی‌ها و صمیمیت‌ها و بهره‌مندی از همه جاذبه‌ها، شوق و نشاط قابلیت پدری را در همسر خود مضاعف می‌نماید.

به سخن دیگر، زن‌های خردمند و با تدبیر نمی‌گذارند که با تولد فرزند حسن رابطه و پیوند عاطفی‌شان با شوهر سست گردد. آنان به خوبی می‌دانند که شوهرها همیشه به عطف و آرامشگری زن‌هایشان نیازمند هستند، ولو در شرایطی که فرزند جدید یا فرزندانی در کانون خانواده ایشان حضور دارند.

و اما شوهرها نیز همواره مسؤولیت سنگینی در حفظ رابطه‌ای گرم و صمیمی با همسر خود دارند و این مسؤولیت در